

ΝΑΟΙ – ΕΚΚΛΗΣΑΚΙΑ ΚΑΙ ΞΩΚΛΗΣΙΑ

Ο ΛΑΟΣ τῆς Κυπαρισσίας ἥταν καὶ εἶναι θρησκευόμενος.

Τήν πίστη του αὐτή στήν Ὁρθοδοξία τήν ἔχει δεῖξει καὶ τή δείχνει μέτούς ναούς πού ἔχει πυργώσει μέσα στήν πόλη καὶ μέτα τά ἐκκλησάκια ἥ καὶ τά ξωκλήσια πού ἔχει χτίσει μέσα κι ἔξω ἀπ' τήν πόλη.

Ἡ Κυπαρισσία ἔχει τέσσερις μεγάλους ναούς κι ἔχει χωριστεῖ σέ ισάριθμες ἐνορίες.

Στό πιό ψηλό σημεῖο της βρίσκεται ὁ ιστορικός καὶ μεγαλοπρεπής ναός τῆς Ἀγίας Τριάδας. Ἔνας ναός μέτωπο σχέδιο, μέτροῦλο, δύο καμπαναριά κι ἔνα μεγάλης καλλιτεχνικῆς ἀξίας τέμπλο. Εἶναι χτισμένος ἐκεῖ πού λέγεται ὅτι ὑπῆρχε ὁ ναός τῆς Κυπαρισσίας Ἀθηνᾶς. Ἡ Ἀγία Τράπεζά του, μάλιστα, στηρίζεται σέ κίονα ἀρχαίου ναοῦ δωρικοῦ ρυθμοῦ. Τό διήμερο τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος συρρέουν ἑκατοντάδες προσκυνητές καὶ μετά τίς θρησκευτικές ἐκδηλώσεις (Ἐσπερινός, θεία λειτουργία, λιτάνευση τῆς ιερῆς εἰκόνας ὡς τήν Κάτω Πόλη) γίνεται λαϊκό πανηγύρι –τά δύο βράδια– στήν πλατεία Ἀρκαδίας.

Ο ναός πυρπολήθηκε ἀπ' τόν Ἰμπραήμ καὶ ἔαναχτίστηκε. Στό ἔνα του καμπαναριό φιλοξενεῖται τό μεγάλο ρολόι, πού χτυπᾶ (καμπανιστά) τά τέταρτα, τά ἡμίωρα καὶ τίς ὥρες καὶ ἀκούγεται σέ ὅλη τήν πόλη. Τό ἐπισκεύασε, τά τελευταῖα χρόνια ὁ Σύλλογος τῶν ἐν Ἀθήναις Κυπαρισσιῶν μέτην ἐπωνυμία «Ἐνωση Ἀγίας Τριάδας».

Στήν ἐνορία τῆς Ἀγίας Τριάδας ἀνήκουν ὁ Ἀγιος Δημήτριος (πού εἶναι καὶ τό κοιμητήρι τῆς Ἀνω Πόλης). Ο ναός τοῦ Ἀγίου Δημητρίου πυρπολήθηκε ἀπό τόν Ἰμπραήμ τόν Μάιο τοῦ 1825. Τό ἐκκλησάκι τῆς Ἀγίας Σωτῆρως (Μεταμόρφωση τοῦ Σωτῆρος) λίγο πιό πάνω ἀπ' τό Ναό τῆς Ἀγίας Τριάδας. Ἰσως σ' αὐτό νά εύλογήθηκαν καὶ τά ὅπλα τοῦ Ἀγῶνα, ὅπως θέλει ἡ παράδοση. Τό ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας τῆς

Γελουδιώτισσας (Ζωοδόχος Πηγή). Τό εκκλησάκι τῶν Ἀγίων Πάντων, πάνω ἀπ' τὴν Παναγία τή Γελουδιώτισσα. Τό ἑορτάζει ὁ ἐμπορικός κόσμος τῆς πόλης μέ όμαδικό προσκύνημα. Δίπλα του πάνω στὸν ἔνα ἀπ' τοὺς δίδυμους λόφους –στὸ κεφάλι τῆς πόλης– εἶναι τό εκκλησάκι τοῦ "Αι-Γιώργη μέ πανεποπτική θέα πρός τὴν πόλη, τὸν κάμπο καὶ τὸ πέλαγος. Τοῦ προφήτη Ἡλίᾳ, λίγο πιό κεῖ ἀπ' τὸν "Αι-Δημήτρη. Καὶ τὰ ξωκλήσια τοῦ Ἀγίου Βασιλείου καὶ Ἀγίου Γεωργίου στὸν ἐλαιῶνα.

• 'Ο ναός τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (ἡ μεσαία ἐκκλησία, ὅπως τὴν ἔλεγαν πρὶν ἀναγερθεῖ ὁ ναός τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου). Χτισμένη στή συνοικία τοῦ Πούρκου, κάτω ἀπ' τὸν ἵσκιο τοῦ κάστρου. Στό ρυθμό τῆς βασιλικῆς μέ μικρό προαύλιο καὶ ὥραιά θέα πρός τή δύση. Δίπλα της βρίσκεται τό περιμαντρωμένο προαύλιο, στό ὅποιο, τά τελευταῖα χρόνια χτίστηκε ἔνα ὅμορφο πετρόχτιστο νηπιαγωγεῖο. Στό χῶρο του, στά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας καὶ τῆς Ἐπαναστάσεως ἦταν ὁ Μητροπολιτικός οἶκος, ἐπειδή ὁ παρακείμενος ναός τῶν Εἰσοδίων ἦταν καὶ ὁ Μητροπολιτικός ναός τῆς Ἀρκαδίας. Γι' αὐτό καὶ ὁ ναός αὐτός, γιά πολλές δεκαετίες, λεγόταν καὶ Μητρόπολη. Τό προαύλιο αὐτό ἦταν γνωστό στοὺς παλιότερους, ὡς «ὁ κῆπος τοῦ Δεσπότη» ἢ ὡς γυμναστήριο καὶ τά χρόνια πρὶν ἀπ' τὸν πόλεμο, πού ἦκμαζε ἀκόμα ἡ Πάνω Πόλη στό χῶρο του γίνονταν γυμναστικές ἐπιδείξεις καὶ ἀθλητικοί ἀγῶνες. Στό κάτω μέρος του ὑπάρχει μία καλλιμάρμαρη στήλη στή μνήμη τοῦ ἀεροπόρου Κάνδηλα πού ἔπεισε μέ τό πολεμικό του ἀεροπλάνο.

Κάτω, ἀκριβῶς, ἀπ' τό προαύλιο, στό καλντερίμι πού κατεβάζει ἀπ' τό ναό εἶναι ἡ πηγή, γνωστή ὡς «Πηγαδούλι».

Στήν ἐνορία τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου ἀνήκουν τό γραφγικό ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγίου Ἀντωνίου, δεξιά τοῦ ἐλικοειδοῦς δρόμου, πού ἐνώνει τήν Κάτω μέ τήν Πάνω Πόλη, μόλις περάσει κανείς τό γεφύρι τοῦ χειμάρρου Χαμέρη. Τό ἐκκλησάκι τοῦ Ἀγίου Νικολάου, πού βρίσκεται ἀριστερά τοῦ δρόμου, πού ὁδηγεί στά χωριά τῆς Τριπύλης, στό ὑψος τοῦ κτιρίου τῆς Μητροπόλεως, πού λειτούργησε στό παρελθόν ὡς Ὁρφανοτροφεῖο καὶ σήμερα λειτουργεῖ ὡς παιδικός σταθμός. Τό ιστορικό ἐκκλησάκι τῆς Παναγίας, στήν πίσω Ρούγα (πίσω ἀπ' τό κάστρο), γνωστή καὶ ὡς «Παναγία ἡ Χρυσοπηγή», τῆς Παναγίας τῆς Καρτελιώτισσας (στόν ἐλαιῶνα – στή σιδηροδρομική γραμμή), τοῦ Ἀγίου Ιωάννη καὶ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς.

• 'Ιερός Καθεδρικός Ναός Ἀγίου Ἀθανασίου Χριστιανουπόλεως στήν εῖσοδο τῆς πόλης.

Θεμελιώθηκε στίς 10-2-1965 καὶ τά ἐγκαίνιά του ἔγιναν στίς 15-5-

1994. "Εχει δύο παρεκκλήσια ἐντός του Ἱεροῦ Ναοῦ. Τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ τοῦ Ἅγιου Νεκταρίου.

Στήν ἐνορία τοῦ Ἅγιου Ἀθανασίου ἀνήκουν τό παρεκκλήσι τῆς Ἅγιας Ζώνης τοῦ νοσοκομείου καὶ τά ξωκλήσια τῶν Ἅγιων Σαράντα καὶ τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν.

• Ἱερός Ναός Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στήν Κάτω Πόλη – περιοχή «Πανηγυρίστρας». Κτήτωρ της ὑπῆρξε ὁ ἀρχιμανδρίτης Νεόφυτος Τσώνης, πρωτοσύγκελος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ἐπί Μητροπολίτου Νεοφύτου, πού προερχόταν ἀπ' τή Σκήτη τῆς Ἅγιας Ἀννας τοῦ Ἅγιου Ὁρους. Ήταν, γιά χρόνια, ὁ Μητροπολιτικός Ναός.

Στήν ἐνορία τῆς Εὐαγγελιστρίας ἀνήκουν ξωκλήσια τοῦ Ἅγιου Διονυσίου (πρώην Ἅγ. Νικολάου), τοῦ Ἅγιου Γεωργίου (κοιμητήρι τῆς Κάτω Πόλης), τοῦ Ἅγιου Ιωάννου Δαμασκηνοῦ (πρώην Ἅγιου Νικολάου), τοῦ Ἅγιου Γεωργίου (κοντά στό σιδηροδρομικό σταθμό – ἐκεῖ πού ἦταν ὁ ναός τοῦ Δαφνίου Ἀπόλλωνα τῶν ἀρχαίων) καὶ τοῦ Ἅγιου Δημητρίου (στό δρόμο φεύγοντας γιά τά Φιλιατρά).

Στό ναό τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου τελεῖται ὁ Μέγας Ἐσπερινός τήν παραμονή τοῦ Σταυροῦ καὶ ἀνήμερα φέλνεται πανηγυρικά ἡ θεία λειτουργία, γιά ν' ἀκολουθήσει ἡ λιτάνευση τοῦ «βασιλικοστολισμένου» Σταυροῦ στούς χώρους τῆς «πανηγυρίστρας» καὶ ν' ἀνοίξει ἔτσι τίς πῦλες του τό ἑτήσιο ἐμποροπανήγυρο (καὶ ζωπανήγυρο πρίν λίγα χρόνια) πού κρατεῖ μιά ὀλόκληρη ἑδομάδα.

Τό ξωκλήσι τοῦ Ἅγιου Διονυσίου δειχνεῖ τίς σχέσεις πού εἶχε παλιότερα ἡ Κυπαρισσία μέ τήν ἀντικρινή Ζάκυνθο.

Καὶ μιά καὶ ὁ λόγος γιά τούς ναούς τῆς Κυπαρισσίας θά πρέπει ν' ἀνατρέξουμε στά μετά τήν ἀπελευθέρωση ἀπ' τους Τούρκους χρόνια, γιά νά δοῦμε πώς ἥσαν οἱ ἐκκλησίες, ὅπως τίς σημειώνει σέ κατάλογο πού ὑποβάλλει στό Ὑπουργεῖο ὁ τοποτηρητής τῆς Μητροπόλεως Πρωτοσύγκελος Ἀμβρόσιος Φραντζῆς.

Ναός Ἅγιου Δημητρίου πυρπολημένος

Ναός Ἅγιας Τριάδας ἡμισκεπής

Ναός τῆς Θεοτόκου μετά τῆς σκεπῆς του

Μόνον τά κτήματά του ὀλίγα.

Σ' ἔνα δεύτερο κατάλογο πού ἀφορᾶ τά κτήματα τῶν ναῶν ὁ Φραντζῆς ἀναφέρει:

«ΝΑΟΣ ΤΟΥ ἍΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, εἰς τήν πρωτεύουσαν Ἀρκαδίαν, πυρπολημένος παρά τῶν Ἀράβων. Ἐλαίας εἰς διάφορα μέρη ρίζας ἄνω κάτω 150. Δύο ὄσπιτα ἀφιερωθέντα ἀπό θανόντας 2.

ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΝ τῶν Εἰσοδίων καλούμενος, ἔνδον τῆς Ἀρκαδίας. Ἐλαίας εἰς διάφορα μέρη ρῖζας 35. "Ἐν ἀγροκήπιον καὶ διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν πλειόνων ἐνοικιάσθη φέτος γρόσια 700, 1. Ἀγροκήπιον καὶ ὡς ἄκαρπον μένει χέρσον 1. Ὁ Ναός πέρυσι ἐσκεπάσθη καὶ μένει χωρίς καλλωπισμόν καὶ ἐστερημένος ἀγίων εἰκόνων. Εἶναι καὶ εἰς χρέος γρόσια 400.

ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΕΝΔΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ, ὅστις δί' ὀλίγης συνεισφορᾶς τῶν κατοίκων, ἐσκεπάσθη ἥδη καὶ διὰ μερικῶν γροσίων σταλέντων παρά τῆς Α.Ε. Κτημάτων ἄμοιρος, ὑπέπεσεν εἰς χρέος ὅχι ὀλίγον ἐώσοῦ νά θεωρηθῇ ὁ λογαριασμός τελειωθείσης τῆς ἐπισκευῆς.

ΚΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, καὶ ὅσα ἄλλα ἦσαν ὑποκείμενα εἰς τὴν Μητρόπολιν ταύτην ἀπό τους 1769 (χρόνους). Τά εἰς Ἀρκαδίαν κτήματα. Ἐλαῖαι ὀνομαζόμεναι τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου ὅπου τινές ἐνθυμοῦνται. Τό Μονύδριον τοῦτο ρῖζας 300, ἡγορασμένας ἀπό τὸν ἀσιδίμον Γέροντά μου Κύριον Γερμανόν ρῖζας 500. Κενδρωμένας καὶ φυτευμένας παρά τοῦ ιδίου 420. Σύνολον 1.220.

"Ολαι αὐταὶ μᾶς ἔδιδον καρπόν ἐν καιρῷ ὅπού ἐκαλλιεργοῦντο εἰς κάθε δύο ἔτη ἀνά τεσσαράκοντα πέντε καὶ πεντήκοντα πέντε βαρέλια λάδι, ἔξοδα διὰ καλλιέργειαν καὶ σύναξιν τοῦ καρποῦ ἔφθασαν ἔως 1.800 γρόσια καὶ ἐπειδὴ μένουν τόσα ἔτη ἀκαλλιέργητα, χρήζουσιν ἥδη καλλιεργείας καὶ καθαρισμοῦ ἔως 1.500 γρόσια σχεδόν. Ἀμπελώνας τῆς Μητροπόλεως κείμενος εἰς Ἀρκαδίαν στρ. σχεδόν 30. Ἔδιδε καρπόν, ὅταν δέν τὸν ἔβλαπτεν ὁ λεγόμενος λίβας, ἀήρος φθοροποιός, ὡς 2.500 μπότζας κρασίον καὶ ὅταν ἔβλαπτετο παρ' αὐτοῦ, δέν ἔδιδε μήτε τριακοσίας μπότζας, διά τοῦ ὅποιου τὴν καλλιέργειαν ἔξοδεύομεν κατ' ἔτος ἔως 600 ἢ 700 γρόσια. Ἡδη δέ μένει τοσοῦτον καιρόν ἀκαλλιέργητος καὶ κεχερσωμένος χρήζων περιστότερα. Ἄλλ' ἐπειδὴ καὶ μοί ἔδωσεν γνώμην ὁ κύριος Διονύσιος Χρήστου ἄρχισα νά τὸν καλλιεργῶ δί' ἔξόδων δανείων. Πρός δέ καὶ ἐν μέρος τοῦ ἐλαιῶνος...»

'Ως ιερεῖς τῆς Κυπαρισσίας ἀναφέρονται τὴν ἐποχή γιά τὴν ὅποια ὁ λόγος παραπάνω οἱ Εὔσταθιος, Ἀντώνιος καὶ Νικόλαος ἐκ τοῦ χωρίου Ραφτόπουλου.